

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/35/2017
Identifikačné číslo spisu: 7017200872
Dátum vydania rozhodnutia: 24. októbra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7017200872.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti vyžiadanej osobe N. D. pre trestný čin sexuálna aktivita s dieťaťom v rozpore s odsekom 9 (1) zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 a iné na neverejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2017 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby N. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 06. októbra 2017, sp. zn. 7Ntc/7/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby N. D. sa zamieťa.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 06. októbra 2017, sp. zn. 7Ntc/7/2017, vzal vyžiadanú osobu N. D. (ďalej len „vyžiadaná osoba“) podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) do predbežnej väzby s tým, že táto začala u neho plynúť 04. októbra 2017 o 7:40 hod. Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podala proti nemu vyžiadaná osoba sťažnosť. V jej dodatočne (prostredníctvom zvoleného obhajcu) predložených dôvodoch uvádza, poukazujúc na účel predbežnej väzby a skutočnosť, že predbežná väzba nie je obligatórnou väzbou, že návrh Krajskej prokuratúry v Košiciach č. KPtm 85/17/8800-10 zo dňa 05. októbra 2017 neobsahuje také konkrétne okolnosti, ktoré by svojou povahou odôvodňovali jednoznačný záver o hrozbe zmarenia konania o európskom zatýkacom rozkaze. Záver o tom, že by vyžiadaná osoba N. D. mohla mariť účel konania o európskom zatýkacom rozkaze je totiž založený výlučne na zistení, že vyžiadaná osoba sa údajne úmyselne vyhýbala súdnemu konaniu v Spojenom kráľovstve, no takéto zistenie nie je takou konkrétnou skutočnosťou, ktorá by sama o sebe bola primeraným dôvodom na obavu zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. Tieto skutkové zistenia žiadnym spôsobom nemôžu odôvodniť abstraktný a hypotetický záver o teoretickej možnosti zmarenia konania o európskom zatýkacom rozkaze. Ďalej vyžiadaná osoba uviedla, že súd by mal vziať pri rozhodovaní o predbežnej väzbe do úvahy aj tú skutočnosť, že vzhľadom na dátum vydania európskeho zatýkacieho rozkazu (18. septembra 2017) a dôvody, ktoré justičný orgán Spojeného kráľovstva k tomuto kroku viedli, nemožno dôvodne usudzovať na záver o tom, že by sa zadržaný akýmkoľvek konaním pokúšal o zmarenie účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze resp. na takéto konanie nemal ani len priestor a nemožno hypoteticky uvažovať a prezumovať takéto konanie bez akejkoľvek konkrétnej

skutočnosti vyplývajúcej z okolností veci alebo konania vyžiadanej osoby. Na základe uvedených skutočností preto vyžiadaná osoba navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7Ntc/7/2017 zo 06. októbra 2017 zrušil a prepustil ju ihneď na slobodu. Prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice vo svojom vyjadrení k sťažnosti vyžiadanej osoby uviedla, že dátum vydania európskeho zatýkacieho rozkazu (18. septembra 2017) súvisí výhradne s aktuálnosťou pátrania po vyžiadanej osobe N. D. za účelom jeho zadržania a následného odovzdania na výkon uloženého trestu odňatia slobody do Spojeného kráľovstva. Pretože ide o slovenského štátneho občana, budú v ďalšom priebehu predbežného vyšetrovania posudzované aj zákonné možnosti predpokladané príslušnými ustanoveniami zákona o európskom zatýkanom rozkaze (§ 19 ods. 4, 9 zákona č. 154/2010 Z. z. v platnom znení). S ohľadom na skutočnosť, že N. D. v konaní vedenom v Spojenom kráľovstve pre uvedené trestné činy už dvakrát zlyhal vo svojej povinnosti dostaviť sa pred súd na základe vopred známeho termínu konania, je oprávnený postup justičného orgánu štátu pôvodu prijať také opatrenie na zabezpečenie účasti vyžiadanej osoby na výkone spravodlivosti, ktoré je spojené s obmedzením osobnej slobody a ako také je efektívne. Zásada vzájomného uznávania trestných rozhodnutí tak umožňuje príslušným orgánom Slovenskej republiky ako vykonávajúcim justičným orgánom postup spojený s obmedzením osobnej slobody N. D. v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom. Sťažnosť vyžiadanej osoby podaná prostredníctvom obhajcu preto navrhla zamietnuť ako nedôvodnú. Postupujúc podľa § 1 ods. 2 zákona o EZR Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podala vyžiadaná osoba sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná. Predovšetkým treba k veci uviesť, že v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, boli dodržané lehoty, ktorých zachovanie je základným predpokladom vzatia vyžiadanej osoby do predbežnej väzby. Z obsahu predloženého spisu totiž vyplýva, že vyžiadaná osoba bola zadržaná postupom podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR 04. októbra 2017 o 07:40 hod. a to na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Leeds Magistrates Court, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, pod číslom: T20167117 z 18. septembra 2017, na účely jej trestného stíhania pre trestné činy sexuálna aktivita s dieťaťom v rozpore s odsekom 9 (1) zákona o sexuálnych trestných činoch z roku 2003 zákona UK a nevyhovenie podmienkam kaucie v rozpore s odsekom 6 zákona o kauciách z roku 1976. Návrh na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby podal prokurátor príslušnému krajskému súdu 05. októbra 2017 o 10:48 hod., pričom sudkyňa tohto súdu vypočula vyžiadajú osobu 06. októbra 2017 v čase od 08:30 hod. do 09:10 hod. a v rámci tohto výsluchu zároveň rozhodla napadnutým uznesením o jej vzatí do predbežnej väzby. Je teda zrejmé, že prokurátor podal návrh na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby do 48 hodín od jej zadržania a sudkyňa krajského súdu rozhodla o jej vzatí do predbežnej väzby do 48 hodín od doručenia tohto návrhu a prevzatia zadržanej osoby (§ 13 ods. 2, § 15 ods. 2 zákona o EZR). Najvyšší súd ďalej zistil, že v súlade s § 14 zákona o EZR bolo v doterajšom konaní rešpektované právo vyžiadanej osoby na obhajcu. Po zistení, že v posudzovanej veci boli splnené všetky procesné podmienky pre rozhodnutie o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, podrobil najvyšší súd prieskumu záver prvostupňového súdu o existencii materiálnych dôvodov tejto väzby. Najvyšší súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že pri rozhodovaní o predbežnej väzbe nie je súd viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por. (§ 15 ods. 2, veta druhá zákona o EZR), ale tieto vyplývajú výlučne z jej v zákone vymedzeného účelu, ktorým je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkanom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje (§ 15 ods. 1 zákona o EZR). Okolnosti odôvodňujúce hrozbu zmarenia účelu konania o európskom zatýkanom rozkaze sú vecou individuálneho posúdenia zo strany konajúcich orgánov vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu ako aj na osobné pomery vyžiadanej osoby a môžu byť zistené nielen v rámci výsluchu vyžiadanej osoby, ale môžu vyplývať už z obsahu samotného predloženého spisového materiálu. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že vyžiadaná osoba bola v Spojenom kráľovstve trestne stíhaná pre dva trestné činy závažných sexuálnych aktivít s dieťaťom, kde po vznesení obvinenia pre uvedený trestný čin bola vyžiadaná osoba prepustená na kauciu. S vedomosťou o termíne, mieste konania a možnosti vydania rozhodnutia justičným orgánom štátu pôvodu v prípade jej neprítomnosti, sa vyžiadaná osoba nedostavila na konanie procesu dňa 19.

októbra 2016 pred Mestským súd v Bradforde, kde súd rozhodol o vine a uložil vyžiadanej osobe trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, na výkon ktorého ju žiada vydať. Je teda zrejmé, že N. D. sa po prepustení na kauciu úmyselne vyhol súdnemu konaniu v Spojenom kráľovstve. Uvedené preto spochybňuje hodnovernosť jeho tvrdenia, že sa chce do Spojeného kráľovstva vrátiť sám, že tam má rodinu, a že tak chce urobiť v priebehu tohto mesiaca. Existuje preto reálna obava, že v prípade prepustenia na slobodu ujde, aby sa vyhol svojmu odovzdaniu do štátu pôvodu, čím by nepochybne došlo k zmareniu tohto konania o európskom zatýkacom rozkaze. Vzhľadom na možnosť voľného pohybu vnútri schengenského priestoru nemožno zároveň dôvodne (rozumne) predpokladať, že niektoré z primeraných opatrení alebo obmedzení, ktorých uloženie by prichádzalo do úvahy, zabráni vyžiadanej osobe v tom, aby opustila Slovenskú republiku. Treba pritom zdôrazniť, že musí ísť o také opatrenia alebo obmedzenia, ktoré zabezpečia splnenie materiálnych podmienok na účinné odovzдание vyžiadanej osoby v prípade, že bude rozhodnuté o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu. V neposlednom rade je potrebné k veci uviesť, že slovenským justičným orgánom nebol doposiaľ doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do slovenského jazyka a údaje vložené do Schengenského informačného systému, ktoré sú aktuálne k dispozícii, spoľahlivo nepotvrdzujú existenciu žiadneho dôvodu pre povinné odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, avšak konečné zistenie podmienok na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu bude predmetom až následného predbežného vyšetrovania. Z týchto dôvodov najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.